

være Minimum, er indrømmet. Justitsministeren, kun er foreslaaet at skulle gælde i de første fem Aar efter Lovens Ikrafttræden, og Meningen er, at saa snart man gennem Lovens Virken i de fem Aar har indhentet de fornødne Erfaringer, skal Spørgsmaalet om den videre fremtidige Ordning afgøres som en anden Lovgivningsgenstand ved Forhandling mellem Rigsdag og Regering.

Ved dette Forslag er det ogsaa nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at man ikke holdt af ridende Politibetjente, og det ærede Medlem mindede i den Henseende om Gendarmerne. Nu forekommer det mig, at under det politiske System, som vi nu leve under, er det noget malplaceret med Fremtiden for Øje at begynde at minde om Gendarmen. Men jeg skal dertil føje, at det ene af de Kommissionsforslag, som har Bestemmelser, der ere stærkere end det nuværende Lovforslag, er afgivet i Midten af 70erne, om jeg husker ret, altsaa længe før noget Menneske her i Landet havde drømt om en Gendarm, saaledes at det Forslag, her er Tale om, ikke i fjerneste Maade nedstammer fra Gendarmerne eller fra Gendarmtiden i det hele taget. Men jeg skal sige om det ridende Politie, at der kan være Tilfælde, navnlig under den ny Strafferetspleje, hvor det kan være ønskeligt, at vedkommende Politibetjent kan komme hurtigt af Sted, og hvor — det er i alt Fald min gammeldags Opfattelse — en Hest er det Befordringsmiddel, som fører ham hurtigst og sikrest til Maalet. Det kan være godt nok at henvise til, at man har Cykler, men det er ikke alle Landeveje, der egne sig til at cykles paa, og det er heller ikke alle Folk, som ere i Stand til at cykle. Det kan tænkes, at en udmærket Politifunktionær, som skal opspore en Forbrydelse, ikke kan cykle, medens der kan være et Fæ, som godt kan cykle, men som man ikke kan sende af Sted. Naar det ærede Medlem henviste til Automobile, vil jeg sige, at det var vist meget lidt velbetænkt af det ærede Medlem. Jeg tror, at naar vi komme til 1ste Behandling af Automobilloven i Folketinget, vil det komme til at staa klart for det ærede Medlem, at ude paa Landet vil man, naar galt skal være, hellere se 12 Politibetjente paa 12 Heste end een eneste, der farer af Sted som en gloende Drage paa et Automobil.

Det 3die Punkt under denne Afdeling, hvorom der er en afgørende Uenighed mellem det ærede Udvalg og mig, er Æn-

dringsforslag under Nr. 15 om, at ingen Dommer maa modtage nogen Ordensdekoration. Jeg udtalte mig allerede under 1ste Behandling af dette Lovforslag i Fjor om dette Forhold, og skal til, hvad jeg sagde den Gang, blot føje, at jeg kan ikke se rettere, end at Udvalget ved sit Forslag paa dette Punkt er kommet ind paa et Omraade, der ligger uden for baade Rigsdagens og Ministerens Omraade, idet Forholdet er det, at al den Tid der har eksisteret Ordener her i Landet og ogsaa i al den Tid, der er passeret, siden vi fik Grundloven, er ikke en eneste Ordensudnævnelse bleven kontrasigneret af nogen Minister. Det er et Omraade, der ligger fuldstændig uden for Ministrenes Ressort og dermed ogsaa, efter min Mening, uden for Rigsdagens, og som det forekommer mig, at man ikke fra Rigsdagens Side skulde eller burde gribe ind i, saa meget mindre som der lige saa længe som jeg kan huske tilbage, ikke har foreligget et eneste Tilfælde, hvor man fra Rigsdagens Side har søgt at lovgive paa andre Omraader end dem, som klart og ubestrideligt høre ind under Rigsdagens Myndighed.

Jeg skal saa gaa over til de Ændringsforslag, som jeg enten kan tiltræde, eller hvor jeg vel maa fastholde mine Ændringsforslag, men hvor en Forkastelse af mine Ændringsforslag — altsaa en Vedtagelse af Udvalgets Ændringsforslag — kun betyder, at det høje Ting paa disse til Dels vel vigtige, men dog ikke afgørende Punkter, har en anden Opfattelse, som jeg meget vel under Hensyn til hele den store Sags gennemgribende Betydning vil kunne bøje mig for. Jeg skal nævne som Ændringsforslag, som jeg vil kunne tiltræde, og som enten kun ere Rettelser eller, selv om de ere lidt mere end Rettelser, dog ere af en saadan Beskaffenhed, at jeg uden videre Bemærkninger vil kunne tiltræde dem. Det er Nr. 2, 5, 20, 23, 31, 31 a., 40, 41, 42 og 44.

Dernæst kommer jeg til et Ændringsforslag, der er stillet af nogle ærede Medlemmer i Udvalget, om at den jyske Landsret skal have sit Sæde i Aarhus og ikke i Viborg. Jeg udtalte mig herom allerede under 1ste Behandling i Fjor og mener nu ligesom da, at Konsekvensen af, at man opgiver at lade Fyn høre ind under den jyske Landsret, maa blive, at man med Hensyn til Landsrettens Sæde holder sig til Viborg, som er det nuværende Sted, og som jo ogsaa ligger langt mere centralt i Jylland end Aarhus, og